

ПРЕСЛАВСКА ДУМА

Вестникъ за култура и стопанство
Издание на Преславската градска община
Редакторъ: Владимиръ Стойчевъ

БЪЛГАРИ,

Отъ нѣколко дена ние сме свидетели на нова война, която се развива далечъ отъ насъ. Единъ двубой, въ който силата и издържливостта ще решатъ победата.

Войната е обявена! Часть отъ Европа е поставена на бойна нога. Чуждата дипломация и военно командване сж впрѣгнати въ непрестанно действие. Телеграфната жица и радиото ни носятъ все по-изненадващи и тревожни новини.

Ние можеме да следимъ събитията съ хладнокрѣвие, безъ страхъ, съ постоянна надежда за миръ, справедливъ миръ, но да бждеме винаги готови да защитимъ интереситъ на нашата страна.

Сега, въ края на лѣтото, когато българската земя е дала своя плодъ, народътъ ни, отдаденъ на благословенъ трудъ, е съ надежда за добри бждни и съ твърдата увѣреностъ, че върху сждбинитъ на България се бди съ най-върховна загриженостъ.

Българи,

Въ тия тежки за Европа дни, за насъ има само една повеля—да изпълнимъ нашия най-родолюбивъ дългъ: да запазимъ спокойствие, хладнокрѣвие и самообладание.

Да бждемъ сплотени като една душа, като една воля, — въ единомислие, въ всенародно единство. Сега идва часътъ за истинско помирение на всички ни.

ни. Да бждемъ сплотени съ пълна вѣра около нашия любимъ, мждъръ и храбъръ Върховенъ Вожда Н. В. Царя на българитъ. Да бждемъ сигурни, че държавата, чрезъ своитъ управници, бди съ най-сериозна загриженостъ надъ сждбинитъ на България, и правителството ще може да обезпечи съ твърда ржка спокойствието и реда въ цѣлата сграна, за да даде възможностъ на народа да продължи изграждането на материалното си благополучие и да осигури непрестанния възходъ на България.

Вншната политика на България се ръководи съ прозорливостъ, тактъ и мждростъ. Резултатитъ, както досега, тъй и за въ бждеще, ще бждатъ само за доброто на България.

Вжтрешната политика на гражданско примирение и народна дисциплина подчертава вѣрната, че България може съ спокойствие да гледа на своето свѣтло бждеще.

Българи,

Въ този моментъ, когато други изпитватъ върховно напрежение, ние трѣбва да бждемъ спокойни и да чакаме.

Когато орждията тжнатъ далечъ и небето на Европа е помрачено отъ сѣнкитъ на тежките бомбардировачи, когато далечъ отъ насъ припламватъ огньоветъ на новъ стихияенъ двубой, ние тукъ, въ полята, равнинитъ и планинитъ на май-

МѢСТОТО НА УЧИТЕЛЯ ВЪ ОБЩЕСТВЕНИЯ ЖИВОТЪ

По тоя въпросъ се писа много. И мнозина биха казали, сега ли е време да се говори по тоя въпросъ, когато на всички е обрнато вниманието въ изграждането на единния учителски съюзъ, който да бжде стражъ и проводникъ на учителскитъ искания. Българскиятъ учител е най-вѣрния синъ на своя народъ. Той единичкъ е сподѣлѣлъ участъта на народа си. Преди освобождението, като най-просвѣтенъ, учителътъ запретна ржави да възбуди националното чувство и да проясни националното съзнание на своя народъ и го подготви къмъ ония рисковани акции, които въ последствие доведоха до великото дѣло на освобождението ни отъ петвѣковното робство. Следъ освобождението българскиятъ учител взе живо участие при изработване на конституцията, а следъ това се запретна да я обяснява на новитъ граждани, та по тоя начинъ освѣтли гражданскитъ и политическитъ имъ права и унищожи робската имъ психология. Ние го виждаме начело на всички просвѣтни и стопански организации. А когато трѣбваше да се доразрешатъ националнитъ

ка България, трѣбва да пазимъ самообладание.

Да продължаваме, прочее, нашитъ общи усилия, на държава и народъ, да творимъ материалното и културно благоденствие на Родината, въ всенародното единство, — съ вѣра въ мждрата политика за МИРЪ и НЕУТРАЛИТЕТЪ.

идеали презъ балканската и свѣтовната войни, българскиятъ учител, като офицеръ и войникъ, наравно съ всички и то въ първитъ редове, се би за величието на България. А следъ несполучливитъ войни го виждаме загриженъ всрѣдъ българския народъ да работи за облекчаване на социалното му положение. Тоя български учител, който съ коститъ си изгради нова България и съ кръвта си ороси хубавитъ родни поля за величието имъ, още е подъ карантина. Когато стане дума да му се даде повече хлѣбъ, отговаря му се — много сте; когато се бори противъ рушителитъ и демагозитъ, изкарватъ го родоотстъпникъ. И до днесъ българскиятъ учител не можа да извоюва онова обществено положение, което историята му отрежда. Каквото и да стане, все учителътъ е виновенъ. Ако въ село се затворятъ кръчмитъ, учителътъ е виновенъ; ако селянитъ не посещаватъ църквата — учителътъ е виновенъ; ако се загубятъ изборитъ, учителътъ е виновенъ; ако селянитъ изгонятъ демагозитъ отъ селското читалище и кооперация, пакъ учителътъ е виновенъ. А той, бедниятъ, като Христа, носи търнения въ нецъ и само шепне: „Прости имъ Господи, тѣ не знаятъ какво правятъ!“ Не може да намѣри опора никжде. Какво да прави, досието му е таково. Така е записанъ въ общината и въ околийското; така мислятъ за него свещеникътъ, селскиятъ кръчмаръ и всички демагози. Той работи, а тѣ пишатъ заявления противъ него,

за да може презъ свободното си време, вмѣсто да почива, да дава обяснения и да отговаря предъ дисциплинарни комиси. Сждба. Организираното учителство чрезъ своя съюзъ трѣбва да тури край на всичко това. Освенъ хлѣбъ и стабилитетъ, българскиятъ учител иска и спокойствие. Той трѣбва да заеме мѣстото си въ общественния животъ, което историята му е дала. Той е билъ, е и ще бжде солта на нашата общественостъ. Най-честниятъ и най-преданиятъ на народъ и държава. И вмѣсто за него да даватъ досиета, българскиятъ учител трѣбва да дава за другитъ. Защото всички други сж гости на нашата общественостъ, а българскиятъ учител се ражда всрѣдъ народа, живѣе и работи за него и умира при него. И днесъ, когато отговорнитъ фактори вече явно говорятъ за положението на учителя, когато се работи законъ за народното просвѣщение и се готвятъ измѣнения на нѣкои сегашни порѣдки въ просвѣтата, отъ учителството се изисква по-голѣмо професионално съзнание, което ще бжде най-сигурната гаранция за силата му. Нека масово навлѣземъ въ собствения си съюзъ и чрезъ него проведемъ нашитъ искания за подобрене положението на българския учител. Само чрезъ мощния си съюзъ ще защитимъ най-добре нашитъ материални и духовни интереси и ще парираме една идеология, която има за целъ да руши създаденото, а така сжщо да хвърля калъ върху учителското съсловие.

П. Йотовъ, у-ль

ВЪ БЪЛГАРСКИЯ ЙЕРУСАЛИМЪ

Бѣхъ доста чувалъ, не малко челъ и затова отдавна нѣщо ме теглѣше къмъ Преславъ, къмъ този истински български Йерусалимъ, къмъ това мѣсто, отъ което българскиятъ гений вплете неувѣхващитъ цвѣтя въ вѣнеца на европейската култура.

Влакътъ по новата ж. п. линия ни носѣше отъ станция Царъ Крумъ къмъ Преславъ въ мрачния и дъжделивъ день. Баба Марта се бѣше нѣщо разсърдила и небето бѣше низко и оловно, а между мъглитъ едвамъ се очертаваше начупената линия на Старопланина.

Ние изминахме калнитъ улици на благоустрояващия се съ завидна енергия градъ и бѣхме пресрещнати отъ трогващата любезностъ на младия кметъ, който сякашъ долавяше жаждата ни по-скоро да надникнемъ въ открититъ тайни на величието на българина преди хиляда години. Въ едно съвсемъ кратко време „превозното срдѣство“ ни очакваше

предъ общината и ние потеглихме по хубавото шосе къмъ развалинитъ на славния древенъ Преславъ. Шосето се изкачва на облия хълмъ надъ самия градъ, следъ това завива и почва да се спуска къмъ Румската рѣка.

Ето тукъ е била вншната стена на града, а тукъ, въ тази окичена съ лозя долина, сж живѣли чужденцитъ. Наполътъ тази долина е цѣлата бѣла отъ цвѣтоветъ на черешитъ.

Пресѣкли Румската рѣка, ние завиваме, изкачваме се на платото, на което билъ вжтрешния градъ на Симеона, и минаваме между две слаби издигнатини отъ дветъ страни на шосето, кждето сж основитъ на желѣзната порта на древния Преславъ.

Въ единъ мигъ действителността изчезва. Стори ми се че в и ж д а мъ тази тежка порта, обкована съ ковано желѣзо, назжбенитъ стени и високитъ кули съ тѣсни бойници.

За съжаление, основитъ на портата и стенитъ не сж разкрити, а това е първото, което трѣбва да стане. Нѣщо повече — тѣ трѣбва да се реставриратъ отъ събрания или прѣснатъ материалъ, достатъченъ да се направятъ доста нѣща.

Симеоновиятъ дворецъ съвсемъ не е далечъ. Влѣво въ двора на свещеническата поживна станция се виждатъ запазенитъ части на градската стена, а ние спираме до пята, до който е поставенъ плакатъ съ известното описание на Иоанъ Екзархъ за Симеоновия дворецъ, за богатствата му и величието, което е царувало задъ неговитъ стени.

Старинитъ се виждатъ още отъ шосето, но когато сте до тѣхъ, дълбоко благоговение изпълня душата ви. Около васъ като че ли зашепватъ въ нѣкаква омая вѣковетъ и едно истинско учудване и гордостъ изникватъ, когато сте до самитъ дебели зидове, направени отъ грамадни, съ правилни форми, каменни блокове.

Изтрѣгната е отъ земята само тронната зала, грамадна, просторна. Наоколо сж разхвърлени колони отъ най-сжплъ мраморъ, капители съ дивни орнаменти, издълбани отъ твърдата ржка на вещи майстори, които и днесъ, следъ изминаване на цѣло хилядолѣтие, учудватъ и будятъ възторгъ.

Останалитъ части отъ двореца се криятъ още въ земята, Нивитъ наоколо сж отчуждени и може би наскоро ще може да се види цѣлата грандиозностъ на тази сжпа за всѣки българинъ постройка.

Впечатлението, обаче, днесъ би било още по-силно, ако се вдигнатъ една-две колони и закрепятъ въ онова положение, въ което сж били, ако се сложатъ нѣкои отъ камѣнитъ на мѣстата имъ, за да се издигнатъ повече нѣкои отъ стени, ако изобщо се създадатъ повече условия за илюзия. И това трѣбва да стане още тази година. То не изисква нито срдѣства, нито пѣкъ много трудъ.

Недалечъ отъ двореца е

„кржглата черква“ и кжщичката на пазача, която е превърната въ нѣщо като музей.

Кржглата черква, която привлѣче вниманието съ своя оригиналенъ планъ и устройство и на Европа, е по-добре разкрита, запазена и дава пълна илюзия за онова, какво е била.

И тукъ следи отъ богатство, тънко разбирание на изкуството и разкошество. И тукъ преобладава мрамора, оригиналнитъ и невиджани никжде и често свои, български орнаменти. Тукъ, обаче, има и нѣщо ново: керамика, въ която, изглежда, нашитъ дѣди сж били истински майстори и незамѣними артисти. (Въ сжщностъ това не е керамика, а нѣщо повече, въ което следъ часъ-два — посещението на Патлейна — се убедихме).

Трѣбва, наистина, да се видятъ тѣзи остатѣци отъ тази тънка работа, отъ тѣзи бои, които вѣковетъ не сж изтрили, за да се прецени какво представлява тази керамика и преди всичко този материалъ, напоящъ фаянса, който е послужилъ за основа на такива

Молебена по случай имения день на К.-Ц.-В. Престононаследника

На 14 септември в 10 часа сутринта в храма „Св. Архангел Михаил“ в града ни се извърши молебен по случай имения день на младия Цар на България. Освен официалните лица, присъстваха още подполковник Алексиев с група офицери, пребиваващи случайно в града ни и всички младежи, които с щия ден бяха дошли в Преслав, за да бждат прегледани от наборната комисиия. В храма говори по случай тържеството кметът

на града ни, който, като припомни на присъстващите тежките времена, които живее свѣтът, прикани всички към единство и вѣра в мъдростта на Върховния Вожда. След молебена, в градското казино на официалните лица бѣше сервирано по чаша вино и се вдигнаха на здравици за младия Престононаследник и Негово Величество Царя от подполковн. Алексиев и Околийския управител. На здравиците бѣха изпратени от присъстващите съгласно „ура“

Преславското горско лѣтовище „ЛОВЕЦЪ“

даде здраве и отмора на много преславски деца

Тази година се завърши окончателно построяването на Преславското горско лѣтовище „ЛОВЕЦЪ“. С щото се откри в началото на месец август и даде отмора и здраве на 43 преславски деца. Макаръ че щото бѣше късно открито и имаше много малко време да се организира смѣната, всички трудности бѣха щастливо преодоляни, благодарение на енергичния домакин-учител Иванъ Патлеевъ. През цѣлото време на смѣната не

се разболѣ нито едно дете, което говори за особена бдителност на ръководителния персонал. В резултат е постигнато подобрене у всички деца. При десет лева хранителен ден на дете е получено срдѣнен прирѣстъ в тежест на 1'800 кгр. Още отсега сж взети мѣрки, щото през идната година щото лѣтовище да се посети от всички преславски деца и тия на околнята, които се нуждаятъ.

ПРЕСЛАВСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 5365

гр. Преславъ, 16 септември 1939 година

Преславското градско общинско управление разгласява, че на 16-я ден след публикуване настоящето в в. „Преславска дума“ в кметските намѣстничества в с. с. Алусиянъ, Владимирци и Имренчево от 8 до 12 часа сутринта ще се произведат следните търгове съ явна конкуренция:

1. В землището на с. Алусиянъ за отдаване под наемъ учил. имоти в мѣстн. „Балжкъ сѣртъж“, „Ерека“ и „Мезарлъкъ коросу“, при първоначална цена на декаръ 40 лв. годишно, за срокъ от 3 години, начина от 1. IX. 1939 година.

2. В землището на с. Владимирци за отдаване под наемъ учил. имоти в мѣстн. „Крушака“ за 3 години, начина от 1. IX. 1939 година при първоначална цена 40 лв. на декаръ за година, в щото землище за общинските имоти в мѣстн. „Карамийски пѣтъ“ и „Адата“ за срокъ от 3 години начина от 1. X. 1939 година при първоначална цена на декаръ 40 лв. годишно.

3. В землището на с. Имренчево за отдаване под наемъ учил. имоти в мѣстността „Бахчалъка“ за срокъ от 3 години, начина от 1. I. 1940 година, при първоначален наемъ на декаръ 40 лв. за година.

Искания залогъ за правоучастие в търга е 10%. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителен за конкурентите. Всички разноси по търга сж за смѣтка на последните.

Кметъ: Вл. Стойчевъ

Бирникъ: Ив. Гочевъ

Хроника

Поради технически причини настоящият брой на вестника закъснѣ съ пет дена, за което молимъ извинение от читателите!

Новоназначеният Шуменски областен директор г-н Стефанъ Пеневъ е вече встъпил в длъжност. Поемайки високата постъ в трудните времена, които изживяват народите, г-н Директорът е издалъ окръжно къмъ подведомствените си органи, съ което ги приканя къмъ: законност, щадене интересите на гражданите и бързина при изпълнение на службата. Само тия качества, заявява г-н Директорът, ще бждат мѣрилото за служебната годност на подведомствените му органи.

Преславското читалище е отдало на осем годишна концесия постройка и експлоатирание на читалищно тонъ-кино. Концесионерът г-н Благоевъ полага всички усилия, още в началото на месец октомври тонъ-киното да бжде открито. Съ това Преславъ се сдобива съ още една голѣма културна придобивка.

Започната е направата на главната улица през Преславъ съ срдѣствата на общинската трудова повинност, държавната пѣтна повинност и отпуснати суми от Дирекцията на строежите. До края на есенята щиятъ пѣтъ ще бжде завършен през цѣлия градъ.

Преславското околийско инженерство е започнало строежа на моста на западния край на града по пѣтя Преславъ—Търговище.

На 15 тогъ в 9 часа сутринта се извърши молебен по случай започване на учебната година. Бѣха поканени и присъстваха околийският управител, кметът на града, досегашният Директоръ Ненчо Момовъ и стари учители—пенсионери. Говориха отецъ Кирилъ Стойчевъ и новият срдѣщен директоръ Геро Геровъ. На г-н Ненчо Момовъ бѣше поднесенъ букетъ в знакъ на признателност къмъ дългогодишната му служба от една ученичка и новият директоръ му отправи благодарността на учителството и учениците.

Печати. Прес. Търговски & Синове—Шуменъ

Тропическият въпросъ

Въ много страни върлуват епидемии, които стават продължителна опасност не само за тия страни, но и за цѣлия свѣтъ.

Сложните свѣтовни стопански отношения унищожиха, като че ли, разстоянията, тъй че ако, напр., една епидемия върши своето опустошение въ Китай, тя съставлява опасност както за Срдиземното море, така и за Мексиканския заливъ. От голѣмо значение е, прочие, въ такива случаи цѣлият свѣтъ, а най-вече службите, които се занимават съ грижите за общественото здраве, да бждат веднага предупредени, че заразната болест върлува въ еди коя си страна, на еди кой си корабъ и пр., и по този начинъ да могат да да се взематъ предварително мѣрки.

Източното бюро въ Сингапуръ е специално натоварено да наблюдава разпространението на болести, които върлуват въ крайния изтокъ, гдето населението е твърде гъсто и гдето тия болести сж твърде честни. Всѣка седмица това бюро публикува бюлетинъ за здравното състояние на изтока и тоя бюлетинъ се препраща по цѣлия свѣтъ, чрезъ телеграфа.

Една от най-много разпространените болести и съ която източното бюро се занимава най-много, е маларията. При все че е невъзможно да се опредѣли числото на боледуващите всѣка година въ цѣлия свѣтъ, споредъ професоръ Райнеръ Мюлеръ, числото на маларичните случаи ежегодно е около 800 милиона души.

Източното бюро е една фондация на комисията за борба съ маларията, която се занимава твърде енергично съ този въпросъ и съ всичко, което се отнася до разпространяването на хинина. Въ единъ свой рапортъ, публикуванъ скоро предъ комисията за борба съ маларията при обществото на народите, тази комисия даде да се разберете, че тя препоръчва краткото лѣкуване на маларията съ хининъ, по който способъ болниятъ взема ежедневно въ продължение на 5—7 дни по 1—1'300 грама хининъ, като лѣкуването се подновява, ако се появи повторение на болестта. А като предпазно срдѣство тази комисия препоръчва една ежедневна доза отъ 0'400 грама презъ време на цѣлия малариченъ сезонъ. Това твърде ефикасно лѣкарство, което иде отъ Индия, се смѣта днесъ като най-мощното противъ маларията, този страшенъ бичъ за човѣчеството.

Отзовавайки се на повика на Министерския съветъ за икономии, вестникъ „Преславска дума“ временно ще излиза само въ две страници.

За чистъ негата само въ негатицата на Прес. Търговски & Синове
Шуменъ

ПРЕСЛАВСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 5364

гр. Преславъ, 16 септември 1939 година

Преславското градско общинско управление разгласява, че на 16-ия ден след публикуване настоящето в в. „Преславска дума“ в канцеларията на общинския бирникъ ще се произведат следните търгове съ явна конкуренция:

1. В 8 часа сутринта за отдаване под наемъ общини въ землището на гр. Преславъ, мѣстността „Долната кория“ и „Ташъ-къопрю“ за срокъ от 3 години, начина от 1. X. н. г., при първоначална цена на декаръ 50 лв.

2. В 9 часа сутринта за отдаване под наемъ учил. имоти в мѣстността „Горната кория“, щото землище, за щия срокъ и при щщата първоначална цена на декаръ.

Искания залогъ за правоучастие в търговете е 10%. Закона за б. о. и предприятията за конкурентите е задължителенъ.

Всички разноси сж за смѣтка на конкурентите.

Кметъ: Вл. Стойчевъ
Бирникъ: Ив. Гочевъ

художествени произведения, които да могат да допълнят златото, мрамора и мозайката.

Цѣлията площадъ, кждето е билъ вътрешниятъ градъ, споредъ г. кмета, щѣлъ да бжде превърнатъ въ паркъ. Това ще бжде най-скъпиятъ паркъ на българското срдце. Въ този паркъ българинътъ наистина ще се почувствува гордъ, че е синъ на единъ великъ народъ, родоначалникъ на славянската култура, виновникъ за предаването на източната култура на западъ. Въ този паркъ ще бждатъ събрани доказателствата на миналото и ще се раждатъ полетите за бждещето. Но заедно съ изграждането му не трѣбва да се забравя откриването на всички онѣзи безценни съкровища, които се криятъ още подъ повърхността на земята и отъ които е извадена на бѣл свѣтъ съвсемъ незначителна частъ. Но времето е късо и ние не бива да забравимъ Патлейна.

Отъ шосето презъ моста надъ Тича, мѣтна и пълноводна сега, ние навлизаме въ една долина, по дѣното на която се

извива ручей, и нѣкакъ изведнажъ сме въ пазвите на Балкана. Подъ храстите между сухите миналогодишни листа и показалата се зелена трева се бѣлѣятъ нѣжните звънчета на първата радостъ на гората — кокичетата, на друго мѣсто се синѣе синъ цѣтъ, а като се взрешъ по-добре, не можешъ да не се усмихнешъ на най-желаното цвѣте — теменужките.

По нататкъ долината като че цѣлата е нѣкаква градина отъ кокичета, минзухари, синчецъ и теменуги. Никжде, макаръ да съмъ обиколилъ голѣма частъ отъ България, не съмъ виждалъ толкова много пролѣтни цвѣта, събрани на едно мѣсто.

Патлейна не е далечъ и следъ единъ завой предъ насъ долината се разширява, показва се навесътъ надъ старините и червениятъ покривъ на малкия музей, и кжчикката на пазача.

Запазениятъ по-добре и отъ кржглата черква храмъ на нѣкогашния манастиръ на св. Пантелеймонъ е цѣло богатство. И тукъ мраморъ, мозаиченъ подъ, орнаменти, колони,

До църквата сж разкрили основите на килийното училище, а надъ църквата — на кула, отъ върховете на която се е виждалъ Преславъ.

Надъ височината на църквата сж пещите, въ които сж се изпичали глинени, и така привличащи вниманието на произведения на керамиката, съ които сж били украсявани всички постройки на столицата на Симеонъ.

Патлейна е била училището и фабриката на тѣзи чудеса на изкуството. За това свидетелствуватъ малките плочки, зърна и после насложени орнаменти, които сж намѣрени и прибрани въ малкия музей подъ манастира въ изобилие. Бързиятъ огледъ на онова, което е изтръгнато отъ земята следъ вѣкове, е привършенъ отъ насъ. Дждътъ почва отново да рѣми, а до Шуменъ, кждето трѣбваше да се приберемъ, е далече.

Оглеждамъ се, любовамъ се, на дивната природа и ми се иска да сторя каквото е възможно, за да могатъ да ме чуятъ повече българите, та да дойдатъ и видятъ тази чудна

долина, която е само на 4—5 км. отъ Преславъ, когато на около царуватъ не мѣлитъ и буритъ а слънцето и пролѣтния лѣхъ на раззеленилата се гора.

Въ града Преславъ ни очакваше нова изненада — мѣстниятъ музей.

Тукъ сж събрани ценности. Наистина, музеятъ е още въ неудобно здание при самата община, но грижите, които сж положени за него, ни искрено трогватъ. Градътъ е полуселски и все пакъ е сторено толкова много. Той се благоустроява сега, готви се да даде необходимите условия за приютъ за туристите.

Така завършено е градското читалище, хубава постройка съ казино, въ което може да се получи евтина и вкусна храна. Обмисля се и начинътъ за снабдяването на туриста съ удобно и чисто легло.

Енергичниятъ кметъ си поставя правилно въпросите, следва да се очаква, че ще намѣри разрешението имъ.

Вечерта напуснахме съ моя съпътникъ Преславъ. Допрѣхъ чело до студието

стекло на прозореца на вагона. Предъ менъ изпъкна виденото, облъхна ме величието на миналото и азъ бѣхъ гордъ, че съмъ синъ на България. Доиска ми се още веднажъ да посетя всички тѣзи мѣста и да се поклоня още по-ниско предъ светините на българския Йерусалимъ, за да вникна още по-добре въ шепота на онова, което сж завещали синовете на 1-то българско царство на своите правнучи, да почувствувамъ още по-силно величието на наистина великия Преславъ, срдѣщето на една завидна култура.

Българи, идете да пречистите своя духъ въ българския Йерусалимъ! Оттамъ ще се върнете съ окрили души и вѣрата въ предназначението на българския народъ наистина ще стане по-непоколебима и по-твърда отъ гранитъ въ васъ!

Идете, за да се върнете наистина горди, че сте българи, и да благославяте своите майки, че сж ви родили българи!

Ил. Мусаковъ
(изъ Народна отбрана)